

۱. آنمی های میکروسیتیک (MCV پایین)

رویکرد: اندازه گیری آهن، TIBC، فریتین، الکتروفورز پروتئین های خون، مورفولوژی خون محیطی و در صورت لزوم آسپیراسیون مغز استخوان جهت بررسی sideroblast های حلقی.

در آنمی میکروسیتیک، MCV پایین (کمتر از ۸۰) یا در بعضی منابع ۷۶-۷۴) و هموگلوبین پایین داریم، اما RBC ممکن است پایین یا بالا باشد.

چهار بیماری مهم در گروه آنمی های میکروسیتیک (هیپوکروم میکروسیتیک) قرار می گیرند که یافته های آزمایشگاهی آن ها در جدول آمده است:

(۱) آنمی فقر آهن (۲) تالاسمی مینور (trait) (۳) آنمی بیماری های مزمن (۴) آنمی سیدروبلاستیک

آهن سیدروبلاستیک	آنمی بیماری های مزمن	آنمی بیماری های مزمن (مینور)	β -تالاسمی Trait (مینور)	آنمی فقر آهن
آهن سرم \uparrow	آهن سرم \downarrow	آهن سرم \uparrow یا نرمال	آهن سرم \downarrow یا نرمال	آهن سرم \downarrow
TIBC \downarrow	TIBC \downarrow نرمال یا	TIBC نرمال	TIBC نرمال	TIBC \uparrow
Ferritin سرم (ذخایر آهن \uparrow) مغز استخوان	Ferritin سرم (ذخایر آهن \uparrow) مغز استخوان	Ferritin سرم (ذخایر آهن \uparrow) مغز استخوان	Ferritin سرم (ذخایر آهن مغز استخوان) \downarrow	Ferritin سرم (ذخایر آهن مغز استخوان) \downarrow
الکتروفورز Hb های خون نرمال	الکتروفورز Hb های خون نرمال	الکتروفورز Hb های خون نرمال	الکتروفورز Hb های خون HbF نرمال یا کمی (بالا)	الکتروفورز Hb های خون نرمال

۱- آنمی فقر آهن:

تعداد گلbulو های قرمz (RBC)، هماتوکریت (Hct)، هموگلوبین (Hb)، MCHC و MCV پایین است (برخلاف آن، در تالاسمی مینور MCHC نرمال است). RDW بالاست (۱۴.۵%). اگر مغز استخوان را آسپیره کنیم (که معمولاً انجام نمی شود)، نرمال بلاست ها خیلی کوچک شده اند، هموگلوبین آن ها کم شده است و حاشیه ای پرنگشان کاهش یافته است. ذخایر آهن کاهش یافته و سیدروبلاست ها کم تر از ۲۰٪ است. در خون محیطی هم RBC های میکروسیتیک می بینیم و هم تعدادی گلbulو های طبیعی (آنیزوسیتوز). دلیل این مسئله این است که بعضی RBC ها آهن دریافت می کنند و سایز نرمال دارند، اما بقیه که آهن بهشان نمی رسد کوچک می مانند. گلbulو های قرمz سیگاری شکل و افزایش هاله ای روشن مرکزی گلbulو های قرمz (که هرچه فقر آهن شدیدتر باشد این هاله ای کم رنگ، بزرگ تر می شود) سایر یافته های این بیماری هستند. (پویکیلوسیتوز) در آنمی فقر آهن همه ای علائم از اول مشخص نمی شود و چند گروه داریم:

(۱) کمبود آهن بدون این که آنمی ایجاد شود: تنها راه تشخیص این موارد، این است که فریتین سرم را اندازه گیری کنیم و به کم تر از 40 ng/L کاهش یافته باشد (در حالت نرمال $40-200\text{ ng/L}$). TIBC یا خیلی خفیف بالا می رود یا نرمال است و آهن سرم نرمال است. بنا بر این، وقتی آنمی ایجاد می شود ابتدا ذخایر مغز استخوان کم می شود و سپس آهن سرم (اول سقوط فریتین و سپس TIBC).

(۲) فقر آهن متوسط و آنمی خفیف: آنمی تظاهر می یابد و آهن سرم پایین می آید و کم تر از 60 می شود. TIBC بالاست و فریتین سرم کمتر از 20 است.

(۳) کمبود آهن شدید و آنمی شدید و بارز: آهن سرم کم تر از 40 ng/L بیش از 410 ، سلول های خونی هیپوکروم میکروسیتیک و فریتین سرم کم تر از 10 است.

نکته:

وقتی شکل های مختلف RBC (هیپوکروم، میکروسیت، نورموسیت، RBC سیگاری و ...) را در خون محیطی می بینیم اصطلاح poikilocytosis را به کار می بریم. در آنمی فقر آهن، در مغز استخوان هم حدود رده های اریتروئیدی نامنظم است و سیتوپلاسم واکوئلیزه می شود.

☑ تالاسمی مینور:

هموگلوبین سازی مختل است و به طور مادرزادی یک زنجیره (به عنوان مثال β) ساخته نمی شود و هیچ یک از RBC های ساخته شده آن زنجیره را ندارند و هموگلوبین آن ها کم است. در نتیجه همه ی گلبول های قرمز ایجاد شده میکروسیت هستند. بدن به شکل جبرانی تعداد RBC ها را تا ۷,۶ میلیون بالا می برد تا اکسیژن رسانی به اعضای محیطی مختل نشود، اما Hb و Hct پایین است. MCV و MCH پایین است و برخلاف آنمی فقر آهن، MCHC و RDW نرمال است. در خون محیطی سلول های target و گلبول هایی با basophilic stippling دیده می شوند اما poikilocytosis و anisocytosis poikilocytosis نداریم. در مغز استخوان هیپرپلازی رده اریتروئید و افزایش ذخایر آهن داریم. تشخیص تالاسمی بر اساس الکتروفورز هموگلوبین های سرم است که در آن HbA_2 بالاست (در تالاسمی α حتما باید از روش های ملکولی و مطالعه ژن ها برای detect کردن ژن های α معیوب استفاده کرد ولی در β امکان آن وجود ندارد).

☑ آنمی سیدروblastیک:

سیدروblast های حلقوی (ring sideroblast) در مغز استخوان، شاخصه این آنمی هستند. در حالت طبیعی در مغز استخوان سیدروblast داریم یعنی پیگمان هموسیدرین در داخل لیزوژوم در سلول های رده اریتروئیدی وجود دارد. اما هر گاه اختلالی در چسبیدن آهن به هموگلوبین وجود داشته باشد، این آهن در میتوکندری ها جمع می شود و چون میتوکندری ها دور هسته هستند، اگر رنگ آمیزی pearl یا Prussian blue یا pearl انجام دهیم دانه های آبی به شکل حلقه در اطراف هسته دیده می شوند. در خون محیطی dimorphism دیده می شود، یعنی هم گلبول های قرمز هیپوکروم داریم و هم نورومکروم. هم چنین Pappenheimer bodies (گلبول هایی با دانه های آهن که در رنگ آمیزی رایت یا گیمسا دیده می شود) و سیدروسیت (RBC هایی که داخلشان آهن وجود دارد ولی باستی رنگ آمیزی pearl انجام گیرد تا دیده شود و با رنگ آمیزی گیمسا دیده نمی شود) در خون محیطی یافت می شود. در مغز استخوان حداقل ۴۰% سلول ها را سیدروblast های حلقوی تشکیل می دهد. آنمی های سیدروblastیک می توانند مادرزادی یا اکتسابی باشند که نوع اکتسابی در جریان سندروم میلودیسپلاستیک (MDS)، دیده می شود. در آنمی سیدروblastیک، تمامی رده های سلولی اریتروئیدی دارای این دانه های آبی هستند، از پرواپتروblast تا late اریتروblast.

نکته:

تنها در حالتی به سیدروblast، «حلقوی» گفته می شود که یا بیش از ۶ دانه آبی در اطراف هسته دیده شود یا با هر تعدادی، دانه های آبی کاملا دور هسته را بگیرند و حلقه تشکیل دهند.

☒ مسمویت با سرب:

مشابه با آنمی سیدروblastیک است با این تفاوت که در خون محیطی basophilic stippling زیاد دیده می شود.

(توجه: استاد محترم قید کردند که مکانیسم این بیماری ها از کتاب مطالعه شود چون ایشان وارد مکانیسم ها نمی شود)

آنمی بیماری های مزمن:

در هر بیماری مزمنی (چه بد خیمی ها و چه بیماری های التهابی)، آنمی ایجاد می شود که نورموکروم و نورموسیتیر است ولی می تواند هیپوکروم و میکروسیتیر هم باشد. مغز استخوان نورموسلولار است اما ممکن است هیپو یا هایپر سلولار باشد. سیدروبلاست ها کاهش پیدا کرده اند و ذخایر آهن مغز استخوان افزایش پیدا کرده اند. مولکولی به نام hepcidin در التهاب ها تحت تاثیر IL-6 از هپاتوسیت ها ترشح می شود و فروپروتئین را که در انتقال آهن از روده به خون نقش دارد مهار می کند و نمی گذارد آهن جذب شود. اثر دیگر آن روی ماکروفاز های مغز استخوان است که نمی گذارد آهن از ماکروفاز های مادر آزاد شود و رشد گلبول های قرمز را کاهش می دهد. بنابراین تعداد ماکروفاز ها و مقدار آهن آن ها به طور جبرانی زیاد می شود (پیگمان های آهن شان زیاد می شود).

۱۱. آنمی های با MCV بالا (ماکروسیتیک):

۱) **مگالوبلاستیک:** به دلیل کمبود B_{12} و **folic acid** است. سطح B_{12} و فولات را اندازه گیری می کنیم و آسپیراسیون مغز استخوان انجام می دهیم که در آن تغییرات دیسپلاستیک و مگالوبلاستیک دیده می شود. در خون محیطی Howell-Jolly bodies، آنیزوسیتوز، پویکیلوسیتوز، بازو فیلی منقوط (pancytopenia، basophilic stippling) (NRBC) هاریسون: انکلوزین های بازو فیل سیتوپلاسمی که بازمانده ای هسته اند و معمولاً منفرد هستند، (Teardrop cells) Dacrocyte (macro ovalocyte، nucleated) داریم. در مغز استخوان هیپر سلولاریتی داریم که به علت ineffective hematopoiesis است. چون در مغز استخوان خون سازی غیر موثر است و RBC ها خراب می شوند، LDH، بیلی روبین غیر مستقیم، آهن، مونواکسید کربن (CO) و نورامینیداز (نشان گر تخریب سلول های میلوبویتی) در سرم بالا می رود. چون B_{12} و فولیک اسید در بلوغ هسته نقص دارند، در نبود آن ها هسته نمی تواند بالغ شود و تاخیر در میتوز صورت می گیرد، در حالی که در بلوغ سیتوپلاسم مشکلی ایجاد نمی شود. (عدم همزمانی بین بلوغ هسته و سیتوپلاسم) که در رده اریتروئید خیلی واضح دیده می شود) یعنی در مراحل انتهایی (مثل late erythroblast) که RBC باید هسته های پیکنوتیک داشته باشد و بسیار فشرده باشد، هسته ای شل دارد که کروماتین و پاراکروماتین آن از هم قابل تمایز هستند و رنگ کروماتین روشن است (سلول نارس است). در این نوع آنمی، آنقدر سلول های نارس در مغز استخوان زیاد می شوند که نمایی شبیه به لوسی در خون محیطی ایجاد می کند و ممکن است ما را به اشتباہ بیندازد. هسته های سلول های رده اریتروئیدی، تکه تکه و سگمانته می شود (نمایی شبیه به هسته ای نوتروفیل). در رده میلوبویتی، نوتروفیل های هیپرسگمانته و متامیلوسیت ژانت داریم. این نوتروفیل های هیپرسگمانته ممکن است اندازه طبیعی داشته باشند و یا اندازه شان هم بزرگ شده باشد که در این صورت به آن ها ماکرو پلی سیت گفته می شود.

۲) **غیر مگالوبلاستیک:** به دلیل بیماری هایی مثل هایپوتیروئیدی و یا الکلیسم ایجاد می شوند. برای تشخیص باید از تست های کبدی کمک گرفت.

۱۱۱. آنمی با MCV نرمال (نورموسیتیک)

MCV بین ۹۹ تا ۱۰۰ یا ۷۰ تا ۸۲ باشد (تعاریف مختلف است). به علت Acute blood loss، فقر آهن در مراحل اولیه، bone marrow suppression که در آنمی های آپلاستیک دیده می شود و در برخی از موارد آنمی بیماری های مزمن ایجاد می شود.

تشخیص های افتراقی : Pancytopenia

آنمی آپلاستیک، (PNH)، paroxysmal nocturnal hemoglobinuria (PNH) آنمی مگالوبلاستیک (کمبود B_{12})، لوسی و MDS (سندروم میلودیسپلاستیک).

آنمی آپلاستیک:

Stem cell هایی که در مغز استخوان وجود دارند در اثر ویروس یا دارو، آنتی زن های سطحشان تغییر می کند و توسط سلول های ایمنی شناخته و تخریب می شوند (Autoimmune). علاوه بر این، اشکال در آنزیم تلومراز این Stem cell ها باعث می شود زود پیر شوند و نتوانند تکثیر پیدا کنند. در این آنمی نه لنفادنوپاتی داریم نه هپاتوسیپلنومگالی. در خون محیطی پان سیتوبنی داریم. معمولًا آنمی نورموکروم و نورموسیتر است اما می تواند ماکروسیتر نیز باشد. مغز استخوان هیپوسلولار است و در آن سلول های چربی بیش تر از سلول های هماتوپوتیک است و تجمع لفوسیت ها و پلاسموسیت ها را در مغز استخوان هایپوسلولار داریم.

تشخیص های افتراقی: MDS (بر اساس وجود دیسپلازی از آنمی آپلاستیک افتراق داده می شود)، PNH، لوسمی حاد (مغز استخوان هایپوسلولار است اما سلول ها به شکل blast وجود دارند) و hairy cell leukemia (نمای هیپوسلولار ولی با سلول های Hairy).

معمولًا در آنمی آپلاستیک هر سه رده پایین می آید، اما گاهی ممکن است فقط در یک رده مشکل داشته باشیم، مثلا pure red cell aplasia که در عفونت های ویروسی و تیوما ایجاد می شود یا pure white cell aplasia که فقط گلbul های سفید کم می شوند. نوع ثانویه ای آنمی آپلاستیک در جریان حاملگی یا به علت مصرف داروها و یا عفونت ها ایجاد می شود.

IV. آنمی هایی با MCV بالا و RDW بالا (با افزایش reticulocyte)

- ۱) از دست دادن حاد خون (اگر در روز سوم از بیمار نمونه خون بگیریم می بینیم که کم کم رتیکولوسیت ها دارند بالا می روند که در روز دهم به اوج خود می رسد).
- ۲) Sequestration طحالی (هیپراسپلنیسم و لیز سلول های خونی در طحال که باعث فعالیت جبرانی مغز استخوان و افزایش رتیکولوسیت های خون محیطی می شود).
- ۳) آنمی میلوفتیزیک (مغز استخوان توسط آamas گرانولوماتوز یا بیماری های ذخیره ای مثل گوشه و نیمن پیک یا متاستاز، جایگزین می شود. در خون محیطی واکنش لوکواریتروبلاستیک، teardrop cells و رتیکولوسیتوز دیده می شود و باید بیوپسی مغز استخوان انجام شود).

V. آنمی های همولیتیک (MCV بالا و RDW بالا)

داخل عروقی: تزریق گروه های خونی ناسازگار و PNH ← هموگلوبینیمی، هموگلوبینوری، هموسیدرینوری (سلول اپی تلیال توبول های کلیه، Hb را فاز می کنند و سپس تفلس پیدا می کنند و به داخل ادرار می ریزند)، کاهش هاپتوگلوبین، مت همالبومینی، LDH بالا و کاهش هموپکسین (پروتئینی است که به Hb وصل می شود) داریم.

همولیز

خارج عروقی: اسفروسیتوز ارثی، اختلال غشای RBC، اختلال هموگلوبین و ترومما ← هموگلوبینیمی، هموگلوبینوری و هموسیدرینوری نداریم. افزایش بیلر روبین غیر مستقیم و اوروبیلینوژن مدفع و ادرار داریم. افزایش CO بازدمی داریم. کاهش هاپتوگلوبین و هموپکسین داریم و سنگ صفراوی پیگمانته نیز در این ها شایع است.

همولیز خارج عروقی: دو علت ذاتی و ثانویه دارد.

- ✓ علل ذاتی: اختلال غشای RBC (اسفروسیتوز ارثی)، نقص در آنزیم های RBC (کمبود G6PD) و نقص در Hb (تالاسمی و هموگلوبینوپاتی ها).

همولیز داخل عروقی: دو علت immune و non-immune دارد:

آب مقطر، حرارت، تروم، آنمی همولیتیک میکروآنثیوپاتیک، عوامل عفونی (مالاریا، بازیا و ...)، گزش

.PNH مار و

:Immune ✓

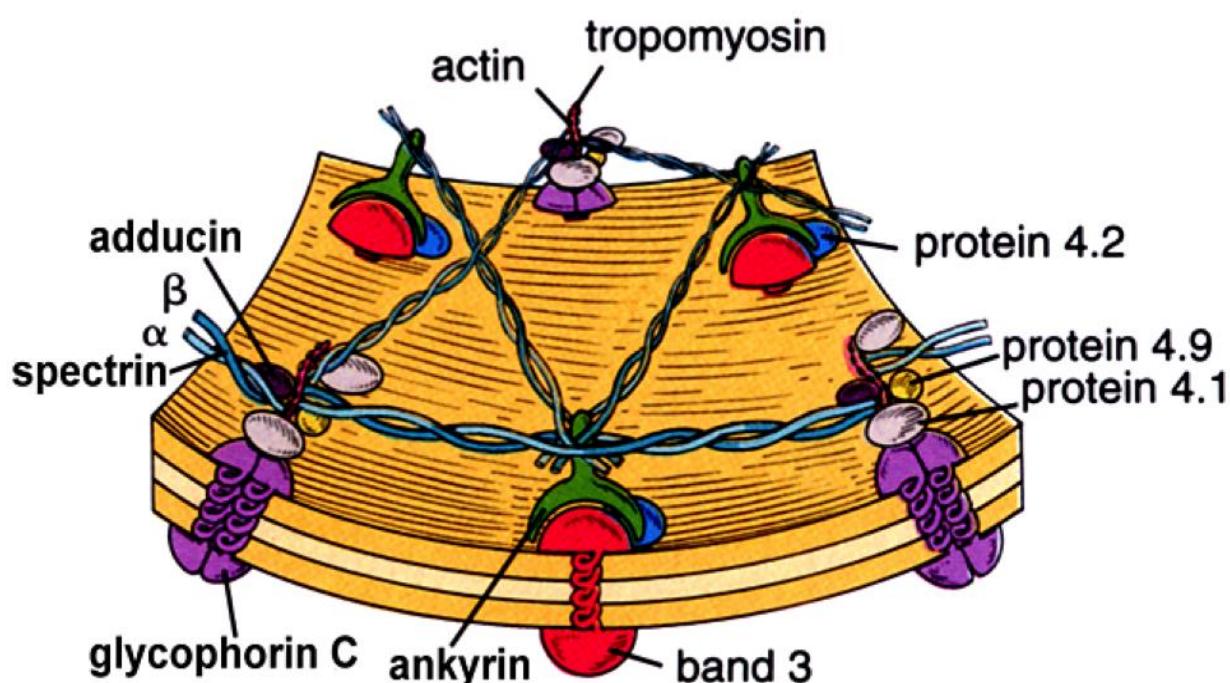
(۱) آنمی‌های همولیتیک ناشی از مصرف دارو (آنـتی بادی علیه گلبول‌های قرمز).

(۲) Isoimmune: تزریق گروه‌های خونی ناسازگار.

آنـمی همولیتیک یا نورموسیتیک یا ماکروسیتیک است و به واسطه‌ی وجود رتیکولوسیت‌های فراوان در خون محیطی، پلی کرومایزی داریم. NRBC، اسفورسیت، شیستوسیت (نکه‌های سلولی با سایز‌های مختلف)، سلول‌های دو هسته‌ای و target cell نیز دیده می‌شود. در مغز استخوان بلا استثناء، هیپرپلازی اریتروئید داریم.

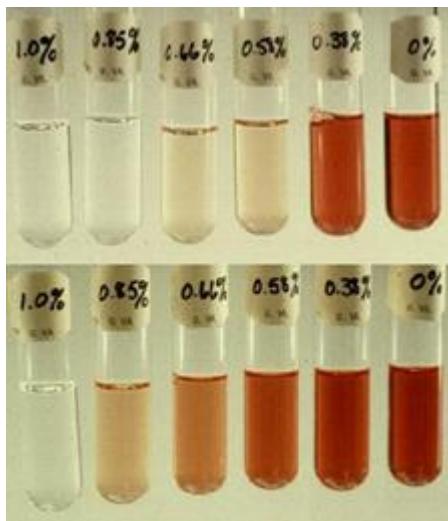
✓ اسفورسیتوز

گلبول قرمز مثل همه‌ی سلول‌ها یک غشای پلاسمایی، یک سیتوزول و یک cytoskeleton دارد که در واقع spectrin را به غشای گلبول قرمز وصل می‌کند. اگر هر یک از این اجزا دچار مشکل شود، تمامیت غشا از بین می‌رود و ممکن است پاره شود. در حالت طبیعی سطح RBC از حجم آن بیش تر است و این قابلیت را به گویچه‌های قرمز می‌دهد که در عبور از مویرگ‌های کوچک طحالی، تا شده و تغییر شکل دهنده تا غشای شان پاره نشود. در اسفورسیتوز ارشی، به دلیل کمبود در spectrin و پروتئین ۴.۲، اسکلت سلولی به خوبی به غشا وصل نشده است و غشا به صورت bleb هایی از RBC کنده می‌شود. به این ترتیب، نسبت سطح به حجم رو به کاهش می‌گذارد، تا جایی که آن قدر سطح کم می‌شود که RBC تبدیل به یک کره‌ی پر از هموگلوبین می‌شود. بنابراین، گلبول قرمز دیگر قابلیت تغییر شکل ندارد و در سینوزوئید‌های باریک طحال گیر می‌کند و به واسطه‌ی متابولیسم خود، محیطی اسیدی ایجاد می‌کند. سپس این گلبول‌ها تخرب می‌شوند و ماکروفازها آن‌ها را می‌خورند که به تدریج موجب بزرگی طحال می‌شود (همولیز خارج عروقی، زردی، اسپلنومگالی و اسفورسیتوز خون محیطی). در خون محیطی بیمار مبتلا به اسفورسیتوز، گلبول‌های قرمز هاله کم رنگ مرکزی ندارند.

تست تشخیصی: تست فرازیلیته اسمتیک (شکنندگی اسمتیک): در این تست گلbulول های قرمز را در محلول هایی با غلظت های متفاوت NaCl قرار می دهند. در حالت طبیعی RBC ها در غلظت حدود ۵۸% به دلیل فشار اسمزی بالا، بیش از گنجایش شان آب جذب می کنند و می ترکند (همولیز). اسفوروسیت ها چون جای اضافی ندارند و کاملاً کروی هستند، در غلظت های بالاتر (حدود ۸۵%) پر از آب می شوند و می ترکند (افزایش فرازیلیته ای اسمتیک).

تست تاییدی: اتو همولیزین

Elliptocytosis

همه ی گلbulول های قرمز در این بیماری ارشی به شکل oval (بیضی) هستند. اختلال در اسپکترین مشکل اصلی است.

Stomatocytosis (hydrocytosis)

بیماری ارشی است که به علت موتاسیون و کمبود در پروتئین band 3 غشای گلbulول قرمز و افزایش نفوذپذیری غشا به سدیم و پتاسیم ایجاد می شود (سدیم سلولی بالا و پتاسیم آن پایین می آید). هاله مرکزی RBC ها به شکل دهان (خطی) می شود.

فاویسم

اشکال اصلی کمبود آنزیم glucose-6-phosphate dehydrogenase (G6PD) است. این آنزیم چند ایزوآنزیم دارد:

فرم A: نوع آفریقایی.

فرم A⁻: به دنبال عفونت، داروها یا جراحی لیز می شود. فعالیت آنزیمی آن ۱۵-۵٪ است.

فرم B: فراوان ترین.

فرم B⁻: فرم مدیترانه ای. با خوردن باقلاء، دارو، عفونت یا جراحی لیز می شود. فعالیت آنزیمی آن کم تر از ۱٪ است.

عمل آنریم G6PD: وقتی ماده ای اکسیدان روی هموگلوبین اثر کند، آن ماده را به یک ماده ای غیر اکسیدان (H_2O)

تبديل می کند ($G6PD \xrightarrow{H_2O} H_2O_2$). اگر $G6PD$ کم باشد، مواد اکسیدان هموگلوبین را اکسیده می کنند و این هموگلوبین اکسید شده روی غشای گلbulول قرمز رسوب می کند (اجسام Heinz) و سنگینی غشا ایجاد می کند و منجر به پارگی غشا می شود (همولیز داخل عروقی). گلbulول های قرمزی که در داخل عروق پاره نشده اند، وارد طحال می شوند. در طحال، اجسام Heinz توسط ماکروفاز های طحالی گاز زده می شوند (همولیز خارج عروقی). سلول های حاصل چند سرنوشت خواهند داشت: ۱- هم غشای خود را ترمیم می کنند و هم هموگلوبین از دست رفته شان را جایگزین می کنند و به صورت اسفوروسیت وارد خون محیطی می شوند. ۲- موفق می شوند غشای خود را ترمیم کنند ولی هموگلوبین ندارند و در خون محیطی به شکل blister cell (سلول تاولی) ظاهر می شوند. ۳- به همان شکل گاز زده (bite cell) poikilocytosis داریم.

تست های غربال گری: تست اسکوربات سیانید (حساس ترین تست) و تست لکه ی فلورسانس
تست تاییدی: اندازه گیری کمی G6PD

آنمی های همولیتیک خود ایمن

آنٹی بادی علیه RBC های خودی ایجاد شده و آن ها را لیز می کند. در آنمی های همولیتیک به دلیل همولیز، اسفلروسیت داریم.
این آنتی بادی ها انواع مختلفی دارند:

warm autoimmune IgG هاستند و در دمای ۳۷ درجه فعال می شوند و باعث warm Ab ✓
AIHA (نوع کلاسیک) می شوند.

cold agglutinin IgM هاستند در دمای زیر ۳۷ درجه فعال می شوند و لیز ایجاد می کنند.
cold agglutinin disease و آنتی بادی های ایجاد می کنند.

paroxysmal cold hemoglobinuria IgG هاستند و منجر به cold hemolysis ✓
می شوند.

به عنوان مثال کسی که عفونت مایکوپلاسمایی می گیرد، cold agglutinin در بدنش ایجاد می شود و نمونه ی خون تا به آزمایشگاه برسد، لخته می شود. بنابراین در آزمایشگاه باید خون را در ۳۷ درجه نگه داشت تا لخته ها از بین بروند.

Paroxysmal nocturnal hemoglobinuria (PNH)

یک اختلال اکتسابی در Stem Cell های مغز استخوان است. یک سری پروتئین وابسته به گلیکوزیل فسفاتیدیل اینوزیتول (GPI-linked proteins) که تنظیم کننده ی سیستم کمپلمان هستند، در این بیماری دچار کمبود می شوند. از مهم ترین آن ها، فاکتور تسريع کننده ی تخریب (DAF (CD55)، مهارکننده ی غشایی لیز فعال (CD59) و MIRL (CD59) و C3 convertase می توان نام برد که از RBC در برابر اثرات کمپلمان محافظت می کنند. وقتی اختلالی در ژنوم وجود داشته باشد و این پروتئین ها ساخته نشوند، PNH ایجاد می شود. شب ها که تنفس خوب صورت نمی گیرد و محیط اسیدی می شود، سیستم کمپلمان تحت اثر این عوامل مهار کننده قرار نمی گیرد و راحت تر گلبلول های قرمز را تخریب می کند. صبح بعد، ادرار این افراد به دلیل هموگلوبینوری قرمز رنگ خواهد بود.

(Ham test) و تست سرم اسیدی شده sucrose lysis

VI. اختلالات هموگلوبین:

چهار نوع زنجیره گلوبین داریم: α , β , δ و γ داریم. اگر دو زنجیره ی α و دو زنجیره ی β کنار هم قرار گیرند ($\alpha_2\beta_2$)، هموگلوبین حاصل را HbA می نامیم. به همین منوال، $\alpha_2\delta_2$ را HbA₂ و $\alpha_2\gamma_2$ را HbF می نامیم.

زنجیره α در همه ی Hb ها مشترک است. در بچه ها که HbF بالاست نواقص زنجیره ی γ می تواند مشکل زا باشد. اما در بالغین اگر نقص در زنجیره β باشد مشکل ایجاد می شود چون HbA بیش ترین میزان را تشکیل می دهد.

اختلافات Hb به دو گروه تالاسمی و هموگلوبینوپاتی ها تقسیم می شود:

در تالاسمی زنجیره ها و ساختارشان طبیعی هستند و فقط تعداد آن ها کم است، در صورتی که در هموگلوبینوپاتی ها تعداد نرمال است و فقط ساختار Hb مشکل دارد (مثلا یک آمینواسید اشتباه در زنجیره قرار گرفته است). ممکن است هر دو بیماری با هم در فردی رخ دهد.

β هموگلوبینوپاتی ها

در انواع هموزیگوت، هموگلوبین S, C و D قرار می گیرند. در انواع هتروزیگوت چند گروه داریم: در یک عدد، مقداری هموگلوبین A و مقداری هموگلوبین S دارند (AS) و به همین شکل AE و گروه دیگر، هتروزیگوت دوگانه است، مثل هموگلوبین SC. برخی انواع هموزیگوت ها، هم تالاسمی و هم هموگلوبینوپاتی دارند.

Sickle cell anemia (HbS)

از هموگلوبینوپاتی های مهم است و آنمی ایجاد شده در آن نورموکروم نورموسیتر است. در خون محیطی NRBC، target cell Howell-Jolly body، پلی کرومایزی و سلول های داسی شکل (5-15% موقع) داریم.

در آنمی داسی شکل، والین به جای گلوتامیک اسید نشسته است و در نتیجه وقتی که گلبول قرمز در محیط هیپوکسیک قرار می گیرد، RBC ها به شکل داسی در می آیند و روی هم رسوب می کنند. بنابراین، پشت منطقه ای که خون رسانی می شود انفارکتوس ایجاد می شود (درد کلیه و هماچوری، درد استخون و درد عضله به خاطر نکروز از عالیم آن هستند). وقتی فرد دوباره وارد محیط اکسیژنیزه می شود، گلبول های قرمز به حالت طبیعی بر می گردند. اما پس از یکی دو بار که این تغییر محیط و داسی شدن و برگشتن به حالت عادی اتفاق افتاد، RBC ها لیز می شوند (همولیز داخل عروقی). در داخل طحال هم سلول های داسی شکل موجب انسداد رگ و انفارکتوس می شوند و به تدریج به دلیل نکروز و فیبروز مکرر، طحال این افراد کوچک می شود. مغز استخوان این بیماران هم نکروز می شود (auto Splenectomy).

تست های تشخیصی: آزمون داسی شدن، آزمون حلالیت دی تیونیت و الکتروفورز Hb ها که HbS را به ما نشان می دهد.

HbC: هموگلوبین به شکل کریستال های شش وجهی یا میله ای شکل در داخل RBC دیده می شوند و مشخصه بارز و افتراق دهنده ی این نوع هموگلوبینوپاتی است. از دیگر یافته های آن می توان اسپرسیت، Target cell و اسپلنتومگالی را نام برد.

HbSC: هم هموگلوبین S (dasی شکل) و هم RBC در هم مشاهده می شود.

تالاسمی ها

طبقه بندی بالینی تالاسمی ها بر اساس شدت آنمی در این بیماران است. غالباً افرادی که تالاسمی مینور دارند مشکل خاصی ندارند اما افرادی که تالاسمی مازور دارند باید هر هفته خون دریافت کنند. از آن جا که مغز استخوان این افراد فعال است و ineffectiive hematopoiesis دارند، شکل استخوان ها تغییر می کند و قیافه ای شبیه به موش خرما پیدا می کنند. رنگ چهره ی این بیماران هم به خاطر over load آهن خاص است. تالاسمی اینترمیدیا هم باید با تزریق خون درمان شود اما فواصل تزریق خون بیشتر است و هر ماه یا هر دو ماه یک بار است.

بتا تالاسمی اکثراً به علت point mutation است و دو لکوس روی دو کروموزوم همتا دارد. اما آلفا تالاسمی اکثراً به دلیل gene deletion (حذف ژنی) است و چهار لکوس روی دو کروموزوم همتا دارد.

در فردی که بتا تالاسمی دارد، زنجیره بتا کم ساخته می شود. بنابراین زنجیره های آلفای اضافی با هم تترامر تشکیل می دهند و این تترامرهای α_4 که غیر طبیعی هستند رسوب می کنند و RBC تخریب می شود. بنابراین در مغز استخوان به دلیل تخریب ineffectiive erythropoiesis RBC ها، از طرفی مغز استخوان فعال است، پس احتیاج به آهن زیاد است و جذب آن بالا می رود. از طرف دیگر ما به بیمار خون تزریق می کنیم و مقادیر زیادی آهن وارد بدنش می کنیم. بنابراین، در این بیماران iron overload ایجاد می شود و این آهن اضافی در قلب، کلیه و ... رسوب می کند و بیماری هایی مثل دیابت و نارسایی قلب ایجاد می شود و منجر به فوت فرد می شود. (هموکروماتوز)

بتا تالاسمی مینور

آنمی هیپوکروم میکروسیتر، پویکیلوسیتر، basophilic stippling و Target cell داریم ولی آنیزوسیتوز نداریم.
 بتا تالاسمی مازور (cooley's anemia)

آنیزوسیتوز، پویکیلوسیتوz، target cells و NRBC داریم. رسوبات α_4 را هم می توانیم با رنگ آمیزی مخصوص ببینیم.

آلفا تالاسمی

در نوزادان که HbF زیاد است، به دلیل کمبود زنجیره‌ی آلفا، چهار زنجیره ۷ به هم می‌چسبند و تترامر ۷₄ (هموگلوبین Bart) را ایجاد می‌کنند. اما در بالغین تترامر های β_4 (هموگلوبین H) رسوب می‌کند که به صورت انکلوزیون های داخل سلولی آبی رنگ دیده می‌شوند.

انواع تالاسمی های آلفا	
Silent carrier	$\alpha\alpha/\alpha-$
Trait α thalassemia	$\alpha-/ \alpha-$ یا $\alpha\alpha/-$
HbH (نمای تالاسمی اینترمدیا)	$\alpha/-$ --
Hydrops fetalis	-- --

Rouleaux formation

گاهی گلbul های قرمز به صورت سکه هایی روی هم قرار می‌گیرند که به مجموعه‌ی آن ها رولو می‌گویند. در شرایطی که ESR مریض بالاست (مثل عفونت یا میلوما)، این پدیده در خون محیطی دیده می‌شود. در این حالت گلbul ها به هم نمی‌چسبند و لخته ایجاد نمی‌شود.

(استاد فرمودند به دلیل کمبود وقت بقیه بیماری های خون را خودتان مطالعه کنید!)

به دلیل تون پایین صدای استاد و کیفیت پایین voice، بعضی کلمات اصلاً شنیده نمی‌شد که نگارنده حقیر تا حد امکان، با جست و جو در کتاب و مقالات آنلайн، آن قسمت‌ها را پیدا کرده‌است. لذا، خواهشمندم خطاهای احتمالی را بر این جانب ببخشاید و در صورت یافتن موارد صحیح یا جا افتاده، موارد تصحیح شده را از طریق وبلاگ در اختیار سایر دانشجویان قرار دهیم. با وجود تحويل دیر هنگام و با تاخیر voice، تاخیر در آماده سازی جزوه قابل توجیه نبوده و مسئولیت آن متوجه نگارنده می‌باشد. در هر حال، بابت این موضوع از همه‌ی شما همکلاسی های محترم پوزش می‌طلبم.

نگارش و ویرایش نهایی: احمد رضا ظریفیان

تاپ: ناصر مقدم

